

Красота Микола Віталійович,
курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділу кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Волков Юрій Михайлович,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Сучасний стан розвитку української державності, соціально-економічні і політичні перетворення, курс на демократизацію суспільства не може бути плідним без кваліфікованих, відданих своїй справі, націлених на майбутнє фахівців. Однак успіху неможливо досягти, якщо співробітники органів внутрішніх справ будуть людьми некомпетентними, які не вміють приймати неординарні рішення, нездатні брати на себе за них відповідальність у складній мінливій оперативній обстановці. Є численні і переконливі свідчення тому, що закон нічого не вартий, якщо він знаходиться в руках непрофесіоналів.

Дослідженню проблем психологічної підготовки поліцейського яскраво висвітлені у працях таких вчених, як: В.Б. Авер'янов, В.Г. Андросюк, Д.О. Александрова, О.М. Бандурка, О.О. Бандурка, Л.І. Казміренко, Л.В. Коваль, М.Н. Курка, Р.С. Мельник, В.Ф. Опришко, В.І. Пліска, Д.В. Приймаченко, О.П. Рябченко, М.М. Тищенко, Х.П. Ярмакі та ін.

Звідси, психологічна підготовка поліцейського – тривалий процес, який починається на етапі первинної професійної підготовки і продовжується у ході всієї професійної діяльності. Програми психологічної підготовки поліцейських, зазвичай, розробляються науковцями, безпосередню психологічну підготовку здійснюють практичні психологи підрозділів поліції та керівники у ході психологічного супроводу навчання та професійної діяльності поліцейських [1].

Якщо брати до уваги формування сучасного стану у суспільстві, то більшість поліцейських під час виконання своїх повноважень стикаються із низкою проблем, котрі характеризуються потраплянням в епіцентр конфлікту, підвищення вірогідності збройного нападу на поліцейського, погіршенням власного психологічного та фізичного стану та інше. Тому, для

правоохоронців необхідно розвивати в собі психологічну стійкість.

Під психічною стійкістю розуміють цілісну характеристику особистості, що забезпечує її стійкість до фруструючих і стресогенних впливів важких ситуацій. Працівник поліції частіше за інших потрапляє у складні та часом небезпечні психологічні ситуації в повсякденній службовій діяльності, які мають стресогенний вплив на психіку [2, с. 73].

У цілях профілактики негативних явищ серед працівників поліції і вдосконалення професійного психологічного відбору кандидатів на таку службу вважаємо необхідним вивчення одного з найважливіших компонентів змісту психологічної готовності працівників поліції з урахуванням конфліктологічних ризиків професійного середовища – правосвідомості особистості [3, с. 98].

Виходячи із даного положення, варто підкреслити, що майбутні поліцейські під час проходження навчання у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання повинні пройти відповідні курси та навчальні дисципліни, котрі зможуть підвищити їхній рівень стресостійкості. Цілком справедливою є думка Степаненко В. В., Вайда Т. С., котрі вважають, що важливою умовою удосконалення якісної підготовки поліцейських до ефективних дій в умовах зовнішніх небезпек є проведення обов'язкових навчально-тренувальних зборів як компоненту службової підготовки, що проводяться на базах тренінгових центрів ГУНП в областях.

В межах цих зборів на заняттях з фізичної, тактичної та вогневої підготовки перш за все освітній процес повинен бути наповненим ускладненими умовами виконання стандартних прийомів щодо застосування поліцейських заходів примусу – навичок фізичного впливу, спеціальних засобів та вогнепальної зброї, активного використання на практичних заняттях спеціальних (ділових) ігор (сценаріїв розв'язання типових фахових ситуацій) та інших інноваційних педагогічних технологій [4, с. 185].

Отже, недоліки діяльності правоохоронних органів багато в чому пов'язані з недосконалістю організації і проведення професійної підготовки працівників поліції. Недостатня якість професійної підготовки співробітників болісно позначається на рівні їхньої професійної майстерності і результатах службової діяльності. Формування, підвищення і підтримання високої професійної підготовленості працівників підрозділів кримінальної поліції може бути успішним лише за умови чіткого розуміння того, чому навчати, що конкретно необхідно формувати, удосконалювати і підтримувати.

1. Особливості надання психологічної допомоги учасникам АТО: посібник / Остапович В. П., Кириєнко Л. А., Котляр Ю. В., Барко В. В.; за ред. В. О. Криволапчука. Київ: ДНДІ МВС України, 2017. 163 с.

2. Юридична психологія: підручник. / За заг. ред. Л.І. Казміренко, Є.М. Моїсєєва. Київ: КНТ. 2007. 360 с.

3. Бандурка О.М., Венедиктов В.С., Тімченко О.В., Христенко В.С. Екстремальна юридична психологія в діяльності персоналу органів внутрішніх справ України : науково-

практичний посібник. Харків. Нац. ун-т внутр. справ. 2005. 319 с.

4. Степаненко В.В., Вайда Т.С. Інтелектуальний компонент стійкого психоемоційного стану поліцейського до дії зовнішніх небезпек як умова вдосконалення службової підготовки / Підготовка поліцейських в умовах реформування системи МВС України. Харків, 2019

Лиходєд Денис Юрійович,
курсант 2 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Наточій Анатолій Дмитрович,
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РОЗВИТОК ДОСВІДУ В ПРАВИЛЬНОМУ ПРИЦІЛЮВАННІ

Прицілювання при стрільбі може бути монокулярним або біокулярним. Монокулярне прицілювання полягає в тому, що особа яка стріляє цілиться одним оком. Більшість викладачів (керівників стрільб) в початковий період навчання рекомендують використовувати даний спосіб прицілювання. Його перевага полягає в тому, що під час прицілювання відсутня порушення корекції очей (накладення зорових осей обох очей один на одного). Мішень при цьому сприймається чітко. Однак зусилля які покладаються на це можуть послаблювати ступінь концентрації і привести в напругу м'язи обличчя, що деяким стрільцям дається важко і постійно відволікає їх.

При біокулярному прицілюванні стрілець друге око не закриває, але прицілювання все одно здійснюється одним ведучим оком. В цьому випадку не страждає чіткість зору і стрілець має більший кут огляду, ніж при прицілюванні одним оком. Щоб навчитися цілитися біокулярним способом, необхідно багато і регулярно тренуватися. Під час біокулярному прицілюванню легше контролювати правильність прицілювання, зберігається хороша координація рухів, та стрілець продовжує спостерігати за навколишнім оточенням. [1, с. 160].

Основні труднощі при будь-якому прицілюванні полягає в тому, що при навчанні доведеться контролювати мушку, цілик з прорізом і мішень, а чітко сфокусованим може бути тільки один з предметів. Чим раніше стрілець